

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.

Enric ANGLADA FORS

Concepció BARON MORA

Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, vint-i-sis d'abril del dos mil disset.

VIST en judici oral i públic pel Molt Il·lustre Tribunal de Corts, la causa núm. 6000094/2016, seguida pel presumpte delictes major de lesions doloses que han requerit el seguiment d'un tractament mèdic posterior a la primera assistència i pel presumpte delictes menor d'amenaces no condicionals contra:

- P. C. T. nascut el 8 d'octubre de 1983 a Alcoy (Alacant, Espanya), fill de Pedro i de Francisca, de nacionalitat espanyola, i domiciliat a Canillo (Andorra), el qual és defensat per la lletrada Sra. Katia CARNEIRO PIRES i,

- P. A. D. S. C., nascut el 25 de gener de 1977 a Chaves (Portugal), fill de Joaquim i de Maria Júlia, de nacionalitat portuguesa, i domiciliat a La Massana, el qual és defensat pel lletrat Sr. Guillem OLIVÉ SAURET.

És part acusadora el Ministeri Fiscal representat per la Sra. Carolina BAILEN VILA.

És ponent i redactora de la sentència, la Magistrada Sra. Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL.

RESULTANT PRIMER : Són fets provats i així es declara, que en data 7 d'octubre del 2013, vers les 00h20, els processats P. C. T. i P. A. D. S. C., coincidiren al pub "G." radicant a la Massana.

Ambdós havien tingut un problema laboral amb anterioritat i quan P. C. T. ja es disposava a marxar, trobant-se fora del local, se li apropà P. A. D. S. C. dient-li, a fi d'atemorir-lo: *"esta vez te dejo que te vayas pero la próxima vez te voy a dar una paliza que te voy a matar"*

S'inicià aleshores una discussió entre ambdós, traient-se seguidament en P. A. D. S. C. les ulleres i donant un cop de cap al front de P. C. T. que per treure-se'l de sobre, li donà també un cop i l'empentà, forcejant ambdós fins caure al terra, P. A. D. S. C. a sota i P. C. T. a sobre, aprofitant aquest per immobilitzar en P. A. D. S. C. posant-li els genolls al pit i així evitar cap altra agressió.

Intervingueren en aquell moment terceres persones, posant fi a l'incident.

No obstant, P. A. D. S. C. continuà amb la seva actitud agressiva i tot i trobar-se a una distància de P. C. T. , s'abalançà novament violentament contra ell, estampant-lo contra una entrada d'edifici propera i agafant-lo fortament pel coll. P. C. T. gesticulà amb les mans, i P. A. D. S. C. aprofità per mossegar-li dos dits de la mà dreta, agafant aleshores P. C. T. per repel·lir l'agressió, al seu torn a P. A. D. S. C. pel coll, mossegant-li l'orella dreta.

A conseqüència dels fets, el processat P. C. T. patí una fractura tancada de l'extrem acromial de la clavícula, associada a una luxació esterno-clavicular dreta, contusió a les parts toves del coll i ferides superficials al segon i tercer dit de la mà dreta i el processat P. A. D. S. C. patí una ferida amb pèrdua de substància cutània i condral, a hèlix d'orella dreta, havent requerit ambdós processats de tractament mèdic posterior a la primera assistència, per a la curació de les seves lesions.

La CASS reclama els imports de 2.503,34 € i 336,56 € en concepte de prestacions abonades als processats P. C. T. i P. A. D. S. C. respectivament.

Ambdós processats reclamen tanmateix pels perjudicis soferts.

RESULTANT SEGON : El Ministeri Fiscal en el seu escrit de qualificació provisional, considera els fets constitutius de dos delictes majors de lesions doloses que han requerit de tractament mèdic posterior a la primera assistència i del delictes menor d'amenaques no condicionals, tipificats i penats respectivament als articles 113.2 i 143 del codi penal i essent el processat P. C. T. responsable en concepte d'autor, d'un delictes major de lesions doloses de l'article 113.2, i el processat P. A. D. S. C. d'un delictes major de lesions doloses de l'article 113.2 i d'un delictes menor d'amenaques no condicionals de l'article 143 del Codi Penal, no concurrent per cap d'ells, circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, demana que s'imposi :

- al processat P. C. T. la pena d'un any de presó condicional amb un termini de suspensió de la condemna de quatre anys;

- al processat P. A. D. S. C. la pena de quinze mesos de presó condicional amb un període de suspensió de la condemna de quatre anys;

- a ambdós, el pagament solidari de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil, demana que:

- el processat P. A. D. S. C. indemnitzi a la CASS en l'import de 2.503,34 € en concepte de prestacions abonades a P. C. T. ;

- el processat P. C. T. indemnitzi a la CASS en l'import de 336,56 € en concepte de prestacions abonades a P. A. D. S. C.;

ambdós imports augmentats dels interessos legals que s'escaiguin.

RESULTANT TERCER : El lletrat Sr. Guillem OLIVÉ SAURET, Advocat defensor del processat P. A. D. S. C. manifesta que és un fet admès que el seu defensat va tenir un altercat amb el Sr. P. C. T. i que el mateix derivà en baralla, patint ambdós processats lesions. El seu defensat nega però haver proferit cap amenaça.

Els fets són per tant al, seu entendre, constitutius d'un delict major de lesions doloses tipificat a l'article 113.2 del Codi penal i no d'una contravenció penal d'amenaques, demanant s'imposi al seu representat, una pena de dotze mesos de presó condicional, amb un període de suspensió de la condemna de dos anys, així com el pagament de les despeses processals pròpies ocasionades.

En concepte de responsabilitat civil, reclama 750 € en concepte de perjudici estètic i 1.500 euros en concepte de pretium doloris.

RESULTANT QUART : La lletrada Sra. Vanessa DURICH MOULET, Advocada defensora del processat P. C. T. manifesta el seu acord parcial amb els fets descrits pel Ministeri Fiscal per quant entén que les lesions causades pel seu patrocinat al Sr. P. A. D. S. C., foren única i exclusivament degudes a l'agressió soferta i iniciada per aquest darrer en contra del seu defensat, pel que s'escaurà apreciar la legítima defensa.

Afegeix que cal tenir en compte que és en P. A. D. S. C. qui va estar provocant a en P. C. T. al llarg de la nit d'antes i li va proferir primer un cop de cap, començant així la baralla; després, el va empènyer i bloquejar contra la paret, agafant-lo pel coll i asfixiant-lo; aquest fet és el que va provocar que el seu patrocinat, per treure's el seu agressor del damunt, li tingués que mossegar l'orella.

Es mostra doncs d'acord amb la qualificació jurídica dels fets imputats al Sr. P. A. D. S. C. i pel que fa al delictes que s'imputa al seu defensat, demana l'absolució essent d'aplicació la circumstància excloent de legítima defensa prevista a l'article 27.1 del Codi Penal, no havent-hi lloc a exigir responsabilitat civil.

Tanmateix, indica que essent el Sr. P. A. D. S. C. responsable de l'agressió patida pel seu defensat, haurà de respondre civilment dels danys i perjudicis ocasionats i indemnitzar al Sr. P. C. T. en els imports següents:

- 1.096,71 € per 51 dies de baixa laboral;
- 4.000 € en concepte de pretium doloris;
- 221,40 € en concepte de despeses mèdiques i hospitalàries no abonades per la CASS;
- 169,72 € en concepte de roba malmesa;

Igualment, demana que es condemni al Sr. P. A. D. S. C. a l'abonament de les despeses processals causades, amb expressa inclusió dels honoraris d'Advocat i taxes judicials, a acreditar en el moment processal oportú.

RESULTANT CINQUÈ : En l'acte de la vista oral, el Ministeri Fiscal eleva a definitiva la seva qualificació provisional fent constar que no hi ha lloc a apreciar la legítima defensa invocada per la defensa de P. C. T. en tractar-se d'una baralla mútuament consentida.

El lletrat Sr. Guillem OLIVÉ SAURET, Advocat defensor del processat P. A. D. S. C. eleva a definitiva la seva qualificació provisional salvat pel que fa a la responsabilitat civil, indicant que cada processat haurà d'indemnitzar a la CASS en les despeses corresponents a la part contrària i pel que fa als processats, cadascú haurà de suportar els seus propis perjudicis. Subsidiàriament, reitera la reclamació efectuada en el seu escrit de qualificació provisional i reclama les despeses corresponents a l'operació d'estètica a la que es vol sotmetre el seu defensat, despeses a acreditar en període d'execució de sentència .

La lletrada Sra. Vanessa DURICH MOULET, Advocada defensora del processat P. C. T. , eleva igualment a definitiu el seu escrit de qualificació provisional. Insisteix en el fet que el seu defensat va actuar sempre en legítima defensa davant l'agressió premeditada de P. A. D. S. C..

CONSIDERANT PRIMER. Els fets declarats provats constitueixen:

- un delicte menor d'amenaques no condicionals de l'article 143 del Codi Penal, doncs la frase “esta vez te dejo que te vayas pero la próxima vez te voy a dar una paliza que te voy a matar”, suposa per sí sola, l'anunci d'un mal greu, futur, injust, possible, depenent de la voluntat del subjecte actiu i susceptible de produir temor o intimidació en la víctima.

- dos delictes majors de lesions doloses que han requerit de tractament mèdic posterior a la primera assistència per a la seva curació de l'article 113.2 del Codi penal, doncs els processats P. C. T. i P. A. D. S. C. es donaren cops, empentes i mossegades, patint ambdós el resultat típic de lesions contemplat en el tipus penal ans esmentat.

Efectivament, a conseqüència dels cops i mossegades donats per P. A. D. S. C., P. C. T. patí, segons consta en l'informe del Servei de Medicina Legal i Forense obrant en autes (folis 196 i ss.), una fractura de l'extrem acromial de la clavícula, tancada, associada a una luxació esterno-clavicular dreta; una contusió a parts toves del coll, una ferida superficial periungueal medial a la falange del tercer dit de la mà dreta, i ferides superficials a les falanges del segon i tercer dit de la mà dreta, requerint de tractament per a la seva curació (antibioticoteràpia, VAT, immobilització amb cabestrell i diverses sessions de rehabilitació funcional).

I, a conseqüència de l'actuació de P. C. T. , P. A. D. S. C. patí, segons consta en l'informe del Servei de Medicina Legal i Forense (folis 255 i ss.) una ferida, amb pèrdua de substància cutània i condral, a hèlix d'orella dreta, requerint igualment de tractament per a la seva curació (antibioticoteràpia).

CONSIDERANT SEGON : P. A. D. S. C. és responsable del delictes menor d'amenaques no condicionals i del delictes major de lesions doloses que han requerit de tractament mèdic per a la curació, en concepte d'autor, per la seva participació personal i directa en els fets, de conformitat amb el què disposen els articles 20 i 21 del Codi Penal.

Efectivament, pel que fa al delictes major de l'article 113.2 del Codi Penal, P. A. D. S. C. ha reconegut l'agressió efectuada a P. C. T. , acceptant els fets i la seva qualificació jurídica. L'agressió ha estat igualment relatada davant del Tribunal, pel perjudicat, pels testimonis Sra. S. M. P. P. i Sr. F. M. G. i avalada per l'informe mèdic obrant en autes i més amunt esmentat que precisa, entre altres, que el mecanisme de producció més versemblant de la fractura de l'extrem acromial de la clavícula dreta soferta per P. C. T. seria el de contusió directa sobre aquesta regió; pel que respecta a la luxació esterno-clavicular, es diu que aquesta hauria estat causada per un mecanisme indirecte, de mobilització forçada de la clavícula, sobrepassant el llindar de l'estabilitat articular, que les ferides evidenciades a nivell de les falanges distals dels segon i tercer dits de la mà dreta són compatibles amb mossegada humana i l'hematoma evidenciat a nivell del segon dit de la mà dreta seria compatible amb un mecanisme compressiu amb força elevada, lesions per tant totes elles compatibles amb la forma de producció de l'agressió descrita per P. C. T. .

Pel que fa al delictes menor d'amenaques, l'acusat P. A. D. S. C. nega els fets. No obstant, de la prova practicada se'n desprèn el contrari doncs no només el perjudicat P. C. T. ha manifestat sempre, de forma reiterada i constant, haver estat amenaçat el dia d'autes, pel processat P. A. D. S. C., sinó que la Sra. S. M. P. P. ha confirmat aquestes amenaces i aquesta situació ja es venia produint des de feia mesos, d'ençà que sorgí la problemàtica laboral entre ambdós, havent hagut fins i tot P. C. T. de desplaçar-se, durant els mesos de juliol/agost del 2013, davant del Servei de Policia per informar dels fets, malgrat no voler formular denúncia (foli 8). El mateix P. A. D. S. C. ha reconegut davant del tribunal, que el dia d'autes hi havia una situació de tensió amb P. C. T. doncs en trobar-se fora del bar i sortir en P. C. T. , sí que admet que li va dir "fot el

camp”, el que, posat en relació amb la problemàtica laboral existent amb anterioritat, fa totalment versemblant la versió de P. C. T. en el sentit que el processat l’amenaçà d’agredir-lo, el que efectivament es produí tot seguit.

CONSIDERANT TERCER : Pel que fa a P. C. T. , el Ministeri Fiscal l’acusa com autor del delictes major de lesions doloses que han requerit per a la seva curació, de tractament mèdic posterior a la primera assistència, tipificat en l’article 113.2 del Codi penal, per les lesions causades a P. A. D. S. C., doncs entén que hi hagué una baralla mútuament acceptada, el que descarta tota possibilitat d’apreciació de la legítima defensa.

No obstant, és d’apreciar en la conducta de l’acusat P. C. T. la concurrència de la circumstància excloent de la responsabilitat criminal al·legada de legítima defensa de l’article 27.1 del Codi Penal, doncs concorren tots els requisits exigits per a la seva aplicació, d’acord amb la jurisprudència d’aquest Tribunal que, per apreciar la circumstància excloent de la responsabilitat penal esmentada, exigeix que l’agent actuï en defensa de la persona o drets propis o d’altra persona, que concorri en primer lloc una agressió il·legítima, que hi hagi necessitat racional del mitjà emprat per impedir o repel·lir l’agressió, que l’acte defensiu no sigui desproporcionat, que el mal causat per l’acció defensiva no sigui desproporcionat amb la gravetat del mal que s’intenta impedir o les circumstàncies de l’agressor, i que no hi hagi hagut provocació suficient per part del defensor (Tribunal de Corts sentència de 20/5/2009, causa núm. TC-127-2/07 i sentència de 30 de setembre del 2014, causa núm. TC-031-3/13), requisits tots ells que són d’apreciar en la conducta de l’acusat P. C. T. .

Efectivament, el Tribunal entén plenament acreditat que fou P. A. D. S. C. qui primerament va agredir a P. C. T. , donant-li un cop de cap i després abalançant-se novament sobre ell, estampant-lo contra l’entrada d’un edifici on l’immobilitzà, agafant-lo i prement-li fortament el coll; davant d’aquestes accions, que constituïren per dues vegades una flagrant agressió, no provocada i injustificada - malgrat ambdós haguessin pogut discutir prèviament - P. C. T. reaccionà,

donant en un primer moment a P. A. D. S. C., una empenta i un cop per treure-se'l de sobre, immobilitzant-lo seguidament al terra, i en un segon moment, una mossegada a l'orella, per a que en P. A. D. S. C. deixés de prémer-li el coll doncs l'estava ofegant.

En aquest sentit s'ha manifestat sempre, de manera reiterada i constant, P. C. T. i la seva versió ha vingut confirmada per la que aleshores era la seva companya sentimental, Sra. S. M. P. P. que l'acompanyava aquell dia i manifestà ja davant del Servei de Policia (foli 32) que en sortir del local, P. A. D. S. C. donà un cop a l'espatlla de P. C. T. i l'amenaçà; que seguidament, aquell es va treure les ulleres i començà a colpejar en P. C. T. ; a la Batllia (folis 96 i ss.) precisà que P. A. D. S. C. donà a en P. C. T. un cop de cap i el començà a colpejar sense cap motiu quan ells ja marxaven; que després que els separessin, va tornar a anar cap a ell, amb molta ràbia i totalment furiós i l'escanyà molt fort . El dia de la vista oral, i molt emocionada recordant el succeït, doncs diu es va espantar molt, confirmà l'anteriorment exposat.

Igualment, el testimoni Sr. M. P. M. té declarat davant del Servei de Policia (foli 35), que mentre s'acomiadava d'en P. C. T. arribà una persona que es va treure les ulleres i directament va donar un cop de cap a P. C. T., seguit de cops de puny; precisà que aquesta persona estava molt agressiva, violenta i parlava molt exaltada; que en P. C. T. també es defenia donant cops a l'altra persona i "va veure com li mossegava l'orella creu per impotència ja que l'altra persona era molt més forta i era l'única manera que tenia de defensar-se"; a la Batllia precisà que (folis 91 i ss.) en P. A. D. S. C. va donar un cop a la cara de P. C. T.; P. A. D. S. C. amenaçava i insultava en P. C. T. sense cap motiu; no parava de donar-li cops per tot el cos; pensa que per impotència P. C. T. li va mossegar, per impotència de no poder-se desfer del seu agressor.

La imparcialitat d'aquests dos testimonis ha estat qüestionada per la defensa del processat P. A. D. S. C., per ser la parella i l'amic de P. C. T. , però val a dir que consta igualment la declaració de F. M. G. (gerent bar G.) , testimoni imparcial en no ser amic de cap dels dos processats sinó que

ha declarat que simplement coneix a P. C. T. per haver treballat amb ell i a P. A. D. S. C. per ser client habitual el seu bar, el qual ha declarat (foli 37), que P. A. D. S. C. li va dir, a l'interior del bar, en veure a en P. C. T. : "no te la voy a liar perquè estamos dentro del bar", dient-li ell de no provocar cap problema, semblant en P. A. D. S. C. donar-se per advertit; que en un moment donat, P. C. T. va acomiadar-se, dient que marxava, junt amb la noia que l'acompanyava; aleshores ell va anar a l'exterior a fumar una cigarreta trobant en P. A. D. S. C. i P. C. T. discutint a la vorera, davant la porta d'accés al bar; afegí que la discussió era acalorada, més per part de P. A. D. S. C. que de P. C. T., i que de sobte, en P. A. D. S. C. va treure's les ulleres que duia i donà un fort cop de cap a P. C. T. , impactant-li a la part de la cara o la front; que ell va intervenir, aconseguint separar-los; que quan ja semblava que la situació s'havia calmat, P. A. D. S. C. tornà a anar cap a P. C. T. i es van tornar a agafar, molt fort, enganxant-se mútuament; en la seva declaració prestada a la Batllia (folis 86 i ss.) manifestà que ell es trobava a prop dels processats, a uns dos metres i que el primer cop el va donar P. A. D. S. C. a P. C. T.. Que en P. A. D. S. C. es va treure les ulleres graduades que portava i tot seguit se li va encarar a P. C. T., donant-li un cop de cap a l'alçada del front o la part alta de la cara, reaccionant en P. C. T. agredint-lo també, donant-li un cop, no podent precisar en quin lloc concret; que malgrat en P. C. T. va agredir a en P. A. D. S. C., ho va fer per defensar-se i en cap moment va provocar res; que la provocació prèvia la va ocasionar en P. A. D. S. C., veient com es dirigia a en P. C. T. i li deia quelcom, escoltant com posteriorment es discutien, veient amb claredat com era en P. A. D. S. C. qui "volia gresca" ; que ell va intervenir separant-los en dues ocasions; en les dues ocasions va ser en P. A. D. S. C. qui anava a buscar a en P. C. T. per continuar agredint. Aquestes declaracions manifestà igualment confirmar-les davant del Tribunal, el dia de la vista oral.

I el mateix P. A. D. S. C. declarà en el seu dia davant del Servei de Policia (folis 47 i ss.) que no recordava qui havia empentat primer a qui, acceptant que es va treure les ulleres però dient que ho feu al moment de fumar, contradient-se després davant del Tribunal, on declarà que ell no portava ulleres. A la Batllia declarà (foli 73) en ser preguntat "si varies

persones diuen que va ser ell qui va iniciar la baralla, diu que és possible; que aquella nit havia begut una mica”; ensems, el fet de treure’s les ulleres, denota clarament la seva intenció d’agredir a en P. C. T. o de “buscar gresca” com ha manifestat el gerent del local .

Així, la reacció defensiva de P. C. T. es reputa proporcionada, atenent al medi emprat per l’agressor doncs davant de l’agressió no provocada i injustificada de que era víctima per part de P. A. D. S. C., reaccionà empentant-lo o fins i tot donant un cop a en P. A. D. S. C. per evitar una nova agressió, fent-lo seguidament caure al terra on l’immobilitzà i quan poc després d’ aixecar-se, va ser empentat violentament per P. A. D. S. C. contra un portal, agafant-lo aquell seguidament pel coll escanyant-lo, intentà apartar-lo amb la mà al cap, aprofitant aleshores aquell per mossegar-li els dits de la mà; ell també l’envoltà aleshores pel coll amb el braç, mossegant-li l’orella per a que el deixés anar, el que constitueix en tot moment, una reacció defensiva proporcionada, el que es desprèn també de les lesions sofertes per ambdós processats doncs les de P. C. T. foren de molta més entitat que les sofertes per P. A. D. S. C. segons el ja exposat i informes mèdics obrant en autes.

Així, apreciant la concurrència de la circumstància excloent de la legítima defensa pròpia, procedeix dictar l’absolució de P. C. T. del delictes major de lesions doloses del quin venia acusat, no havent-hi lloc a exigir responsabilitat civil.

CONSIDERANT QUART : No concorren en el processat P. A. D. S. C., circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal.

CONSIDERANT CINQUÈ: De conformitat amb l’anteriorment exposat i amb el què disposa l’article 56 del Codi Penal i les penes assenyalades pel delictes major de lesions doloses de l’article 113.2 del Codi penal i pel delictes menor d’amenaçes no condicionals de l’article 143 del Codi Penal, procedeix imposar al processat P. A. D. S. C. una pena única de dotze mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de quatre anys .

CONSIDERANT SISÈ: El responsable penalment ho és també civilment per tot el què, de conformitat amb el què disposen els articles 90 i següents del Codi Penal, P. A. D. S. C. indemnitzarà a :

- la CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL en l'import de 2.503,34 € en concepte de prestacions satisfetes per compte de P. C. T. segons acreditatius obrant en autes (folis 180 i ss.);

- a P. C. T. en els imports següents:

* 1.096,71 € en concepte de ITT (51 dies) , en base a un salari mitjà mensual de 1.508 euros nets i prèvia deducció de la quantitat abonada per la CASS (1.466,55 €) ;

* 3.500 € en concepte de pretium doloris (2-2,5/7) tenint en compte que a més de les lesions físiques sofertes a conseqüència de l'agressió, el Sr. P. C. T. patí simptomatologia ansiosa reactiva als fets viscuts (folis 200 i 201).

* 221,40 € en concepte de despeses mèdiques no abonades per la CASS (foli 184);

* 169,72 € en concepte de roba malmesa segons justificants obrant en autes (folis 165 i 146 a 148) .

CONSIDERANT SETÈ: De conformitat amb les disposicions dels articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal, procedeix imposar al processat P. A. D. S. C., el pagament de les despeses processals causades, no incloent dins d'elles les corresponents als honoraris d'Advocat de P. C. T. en haver ostentat aquell, en el decurs del procediment, la qualitat de processat, declarant d'ofici la meitat restant corresponent a l'acusat absolt P. C. T. .

VIST les disposicions legals citades i altres de pertinent aplicació, el Molt Il·lustre Tribunal de Corts,

F A L L E M : que hem d'absoldre i absolem P. C. T. del delictes major de lesions doloses del quin venia acusat, declarant d'ofici pel que a ell es refereix, les despeses processals causades.

Que hem de condemnar i condemnem P. A. D. S. C. com autor d'un delict major de lesions doloses que han requerit de tractament mèdic per a la seva curació i d'un delict menor d'amenaçes no condicionals, no concorrent circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de DOTZE MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL, AMB UN TERMINI DE SUSPENSÍO DE LA CONDEMNNA DE QUATRE ANYS, així com al pagament de les despeses processals causades.

I en concepte de responsabilitat civil, P. A. D. S. C. indemnitzarà a:

- la CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL en l'import de DOS MIL CINQ-CENTS TRES EUROS AMB TRENTA-QUATRE CÈNTIMS (2.503,34 €)

- a P. C. T. en l'import de QUATRE MIL NOU-CENTS VUITANTA-SET EUROS AMB VUITANTA-TRES CÈNTIMS (4.987,83 €).

Contra aquesta sentència es pot interposar recurs d'apel·lació davant d'aquest Tribunal en el termini de quinze dies següents a la notificació de conformitat amb el què disposen els articles 195, 199 i concordants del Codi de Procediment Penal.

Així per aquesta nostra sentència jutjant, ho pronunciem, manem i signem.